

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 15Csp/35/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518201109
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2518201109.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 07, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto proti žalovanému: Y. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX/XX, W. - U. T., o zaplatenie 4.657,95 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Piešťany dňa 23.04.2018 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 4.657,95 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 22.12.2017 do zaplatenia. Žaloba bola odôvodnená tým, že medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou: Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava a žalovaným bola dňa 21.12.2010 uzatvorená Zmluva o poskytnutí spotrebného úveru „K. č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), evidovaná právnym predchodcom pod číslom XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právnym predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 7.000,- eur. Úver sa žalovaný zaviazal splatiť 84 splátkami po 141,15 eura s dátumom splatnosti vždy k 21. dňu v mesiaci počnúc 21.01.2011 do 21.12.2017. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti, mesačné splátky neplatil riadne a včas. Žalobca si uplatnil právo na zaplatenie 33 splátok v celkovej výške 4.657,95 eura, pričom sa jedná o splátky splatné od 21.04.2015 do 21.12.2017. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom bola dňa 16. 11. 2016 uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávok, ktorou bola žalobcovi postúpená pohľadávka voči žalovanému zo zmluvy.

2. Okresný súd Piešťany vydal v predmetnej veci dňa 04.07.2018 pod sp. zn. 15Csp/35/2018 platobný rozkaz, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, a preto bol uznesením pod sp. zn. 15Csp/35/2018 zo dňa 14.03.2019 v zmysle § 266 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) zrušený.

3. Žalovaný sa k žalobe (doručenej mu postupom podľa § 116 ods. 2 CSP) písomne nevyjadril.

4. Súd nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie, pričom po vyvolaní veci zistil, že sa na pojednávanie nedostavili zástupca žalobcu ani žalovaný. Zástupca žalobcu požiadala ospravedlniť svoju neúčast' na pojednávaní, súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Súd rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti strán sporu, nakoľko ich účasť na pojednávaní nepovažoval za nevyhnutnú a otvoril pojednávanie (§ 180 CSP). Následne určil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré

skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci (§ 181 ods. 2 CSP).

5. Súd vykonal dokazovanie listinami: zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, výpisom z úverového účtu, oznámením o postúpení pohľadávky a zistil tento skutkový stav veci:

6. Dňa 21.12.2010 bola medzi spoločnosťou: Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 ako veriteľom alebo bankou a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „K.“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 7.000,-€ žalovanému prevodom na jeho účet. Žalovaný sa zaviazal úver splácať 84 splátkami po 141,15 eura s dátumom splatnosti vždy k 21. dňu v mesiaci počnúc 21.01.2011 do 21.12.2017. K zmluve existovali aj štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Čerpanie úveru vo výške 7.000,-€ vyplýva z výpisu z úverového účtu, a to dňom 21.12.2010. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 02.12.2016 vyplýva, že jej obsahom bolo oznámenie spoločnosti: Všeobecná úverová banka, a.s., adresované žalovanému, že pohľadávka z tejto zmluvy zo dňa 21.12.2010 bola postúpená na žalobcu vo výške 8.769,65 € s príslušenstvom.

7. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2016 (ďalej len ako „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

9. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

10. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

11. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

12. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne. Súd žalobu považoval za nedôvodnú pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu nesplnenia podmienok ustanovených § 92 ods. 8 zákona o bankách, určujúcim podmienky pre platné postúpenia pohľadávky banky vo forme peňažnej pohľadávky. Súdna prax už v tejto otázke platného postúpenia pohľadávky banky voči tretiemu nebankovému subjektu zaujala ustálený názor, že pokiaľ žalobca ako subjekt odlišný od banky nepreukáže splnenie podmienok § 92 ods.8 zákona o bankách, znamená to, že pohľadávka voči žalovanému nebola v čase jej postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie (napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/315/2016 z 25.10.2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/722/2015 z 10.08.2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/151/2016 z 23.08.2016 a iné). K danej problematike (otázke platného postúpenia v zmysle § 92

ods. 8 v znení zákona č. 483/2001 Z.z. od 1.1.2009) už existuje aj ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít, ktorými sú rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo/1472017 zo dňa 24.04.2018 (R 60/2018) a sp. zn. 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018, v súlade s ktorými bol aj daný spor súdom rozhodnutý.

13. Uvedené ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách súvisí s otázkou aktívnej vecnej legitímácie (žalobcu v tomto spore). Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamieta. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide. Žalobca v tomto konaní podľa súdu nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre postúpenie žalovanej pohľadávky pôvodného veriteľa (ako banky, čo nebolo sporným) voči žalovanému v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, teda nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore. Žalobca s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nepreukázal, že by bol žalovaný ako klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke napriek písomnej výzve banky. Postúpenie žalovanej pohľadávky je preto podľa súdu z tohto dôvodu neplatným, nakoľko je v rozpore so zákonom (§§39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 92 ods. 8 zákona o bankách), takémuto postúpeniu (odporujúcemu zákonu - § 92 ods. 8 zákona o bankách) bráni potom ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie. Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť postúpenia pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Z uvedeného dôvodu súd výrokom I. žalobu proti žalovanému zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pričom postupoval v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s Čl. 17 CSP. Žalovaný by mal voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v plnej výške, nakoľko bol v tomto konaní v celom rozsahu úspešný, avšak vzhľadom na to, že mu žiadne preukázateľné trovy v tomto konaní nevznikli (v konaní bol pasívnym), súd prvej inštancie rozhodol, že mu náhradu trov konania nepriznáva. V opačnom prípade, t.j. v prípade priznania nároku na náhradu trov konania, by napokon súd musel rozhodnúť o výške tejto náhrady, no tá by bola v sume 0,-€, čo možno považovať za nevhodný postup v konaní (Čl. 17 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Piešťany, v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Z každého podania musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).